

се моли на Бога? Съвременнитѣ хора не могатъ да разбератъ, защо трѣбва да се молятъ на Бога. По същия законъ азъ задавамъ въпроситѣ: защо човѣкъ трѣбва да се учи? Защо човѣкъ трѣбва да яде? Защо човѣкъ трѣбва да ходи? Защо човѣкъ трѣбва да спи? Защо човѣкъ трѣбва да се жени? Защо човѣкъ трѣбва да има деца? Защо човѣкъ трѣбва да слугува? Защо човѣкъ трѣбва да си прави къщи? Защо човѣкъ трѣбва да се облича? Защо човѣкъ трѣбва да ходи изправенъ на два крака? И защо най-после човѣкъ трѣбва да си държи главата перпендикулярно? Могатъ да се зародятъ хиляди такива въпроси, Вие ще кажете: тѣзи въпроси не сж важни. Кой е най-важниятъ въпросъ въ свѣта? — Да ни е добрѣ, това е най-важното. Знаете ли, колко е смѣшно, когато нѣкой човѣкъ каже, че най-важното въ свѣта е да ни е добре на насъ. Единъ боленъ казва на другъ боленъ: иди кажи на лекаря да дойде да ни прегледа, да ни даде нѣкакво лѣкарство, за да оздравѣемъ. Този боленъ е инвалидъ, както и първиятъ, и двамата не могатъ да станатъ отъ леглото си. Идва обаче лѣкарътъ, пипа пулса на първия, казва: тебе съмъ те изследвалъ. Отива при другия боленъ, пипне и на него пулса и съ това свършва всичко. Вие може да се смѣете, но азъ считамъ за болни всички тия съврѣмenni хора, които проповѣдватъ за моралъ. Боленъ на боленъ проповѣдва. Той самъ не знае, дѣ е Господъ, но казва: вѣрвай въ Бога! Той самъ нѣма идеалъ, но казва на другъ ти трѣбва да имашъ идеалъ! Вследствие на това, всичко въ нашата литература е разбъркано. Попитайте нѣкого какво нещо е идеалъ, какви ли не